

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 5 lipca 1884.

108.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 19 czerwca 1884,

tyczące się wywołania z obiegu znaczków pocztowych z r. 1867.

Począwszy od dnia 1 sierpnia 1884 wolno będzie c. k. urzędom pocztowym i sprzedawcom znaczków pocztowych sprzedawać tylko znaczki pocztowe, puszczone w obieg w r. 1883, jednakowoż stronom, któreby po dniu 31 lipca b. r. posiadały jeszcze znaczki pocztowe, puszczone w obieg w r. 1867, pozwala się używać ich aż do końca października b. r. do frankowania korespondencji lub wymieniać je za nowe w c. k. urzędzie pocztowym.

Po upływie miesiąca października 1884, znaczki rzeczone nie będą już przyjmowane do wymiany a korespondencje opatrzone znaczkami pocztowymi z r. 1867 lub posyłane w kopertach owoczesnych, uważane będą począwszy od dnia 1 listopada 1884 za niefrankowane.

Pino r. w.

109.

Ustawa z dnia 23 czerwca 1884,

zatwierdzająca uchwałę sejmu krańskiego, tyczącą się pobierania w r. 1884 dodatków do podatków stałych na rzecz funduszu indemnizacyjnego krańskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

W myśl ustępu 3 Umowy z dnia 29 kwietnia 1876 (ustawa z dnia 8 maja 1876 [Dz. u. p. Nr. 72]) zatwierdza się uchwałę sejmu krajowego księstwa krańskiego, według której, celem zebrania za pomocą dodatków do podatków stałych

sumy dopłat krajowych na pokrycie wydatku indemnizacyjnego w r. 1884 po bierany być ma dodatek mniej niż 20procentowy do wszystkich podatków stałych całkowicie wziętych na przepis.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 23 czerwca 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

110.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 30 czerwca 1884, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych,

uzupełniające a po części zmieniające przepisy rozporządzenia ministralnego z dnia 17 września 1883 (Dz. u. p. Nr. 148) w przedmiocie oznaczenia rodzajów przemysłu rękodzielniczego.

Rozporządzenie ministralne z dnia 17 września 1883 (Dz. u. p. Nr. 148), w przedmiocie oznaczenia rodzajów przemysłu rękodzielniczego, uzupełnia się a po części zmienia i na zasadzie §fu 1go, ustępu 2 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) i następujące rodzaje przemysłu z ograniczeniami w ustępie 3 §fu 1go podanemi, oznacza się jako rękodziela; są niemi rzemiosła:

1. bednarzów ;	14. kowali wozowych ;
2. białośkórników ;	15. krawców ;
3. blacharzów ;	16. kuśnierzów, farbiarzów futer, czapników ;
4. cukierników i pasztetników ;	17. malarzów pokojowych ;
5. dacharzów, dachówkowe i łupkowe dachy układających ;	18. mechaników (do wyrobów subtelnych), wyrabiających narzędzi i przyrządy chirurgiczno - medyczne, tudzież optyków ;
6. fryzyerów, golarzów, perukarzów ;	19. mosiężników i bronzowników ;
7. garbarzów ;	20. muzyczne instrumenty wyrabiających (fortepiany, organy, harmoniki itp. instrumenty blaszane; flety, klarнетy, fagoty, oboje, skrzypce, basetle, gitary, cytry itd.);
8. grzebieniarzów, wachlarzowników, snycerzy kości ;	21. odlewników metalu i konwistarzy ;
9. kaletników, rymarzów, bicze wyrabiających, daszkarzów, siodlarzów i szory wyrabiających ;	22. oprawiaczy książek, puzderników, galanterników skórznych, pudełkarzy ;
10. kapeluszników ;	23. parasolników ;
11. kotlarzów ;	24. pasamonników, wyrabiających sznurki i galony, pasamonnicze guziki i
12. koszykarzów ;	
13. kowaliw sprzątowych, ostrogarzów, nożowników, szlifierzów metalu i stali (z wyjątkiem wózkowych), pilnikarzów, wyrabiających piłki sprzątowe, iglarzów, wyrabiających płochy ;	

krepinki, drutowników złota i srebra, klepaczy złota i srebra i przedników, hafciarzów używających złota, srebra i perły; 25. piękarzów; 26. piernikarzów i woskobójników; 27. platerowników; 28. pokostników i lakierników; 29. powroźników; 30. pozłotników; 31. rękawiczników i bandażystów; 32. rzeźników; 33. siodlarzów, powozowych; 34. sitarzów i wyrabiających kraty; 35. stelmachów; 36. stolarzów;	37. szczotkarzów; 38. szewców; 39. szkalarzów; 40. ślusarzów; 41. tapicerów, tudzież wyrabiających kołdry stebnowane, poduszki i materace; 42. tokarzów, rzeźbiarzów wyrobów z morskiej pianki, fajkarzów; 43. wędliniarzów; 44. zdunów; 45. zegarmistrzów; 46. złotarzów, wyklepujących srebro i inne metale; 47. złotników, srebrowników, klejnotników.
---	---

Rozporządzenie niniejsze nabywa moc od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

111.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 3 lipca 1884,

zmieniające rozporządzenie ministerialne z dnia 4 lutego 1859 (Dz. u. p. Nr. 30) we względzie używania chlorku potasu do wyrobu zapałek.

Ze względu na ulepszenia w postępowaniu przy wyrobie mas palnych fosfor zawierających, zmienia się wydany rozporządzeniem z dnia 4 lutego 1859 (Dz. u. p. Nr. 30) bezwarunkowy zakaz używania chlorku potasu (chloranu potasu) do fabrykacji zapałek ze zwykłym fosforem, w ten sposób, że Władze administracyjne krajowe będą miały moc udzielania przedsiębiorstwom, zapałki takie fabrycznie wyrabiającym, pozwoleń do używania chlorku potasu (chloranu potasu) w tym przypadku, jeżeli z opisaniem sposobu postępowania złożony będzie dowód, jako wyrabianie i zużywanie masy palnej poruczone jest biegłemu w swoim zawodzie odpowiedzialnemu kierownikowi.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

